Европейски парламент
2024 – 2029

ПРИЕТИ ТЕКСТОВЕ

P10_TA(2026)0269

Отвличането, принудителната смяна на религията и встъпването в детски брак на Мария Шахбаз и защитата на момичетата в Пакистан

Резолюция на Европейския парламент от 9 юли 2026 г. относно отвличането, принудителната смяна на религията и встъпването в детски брак на Мария Шахбаз и защитата на момичетата в Пакистан (2026/2801(RSP))

Европейският парламент,

– като взе предвид член 150, параграф 5 и член 136, параграф 4 от своя Правилник за дейността,

А. като има предвид, че Мария Шахбаз, християнско момиче от Лахор, е била на 13 години, когато е била отвлечена и принудена да приеме исляма и да сключи брак със своя похитител; като има предвид, че семейството ѝ твърди, че изявленията ѝ са били направени под натиск и принуда; като има предвид, че въпреки доказателствените документи, потвърждаващи нейния малцинствен произход, и въпреки фалшифицираните брачни документи, през март 2026 г. Федералният конституционен съд на Пакистан потвърди смяната на религията ѝ и брака ѝ и нареди тя да остане с похитителя си;

Б. като има предвид, че в Пакистан съществува постоянен и добре документиран модел на отвличане, насилствена смяна на вярата и принудителни бракове на непълнолетни момичета от хиндуисткото, християнското и други религиозни малцинства; като има предвид, че според данни на ООН от 2025 г. сред жените и момичетата, засегнати от принудителна смяна на вярата чрез брак, около 75% са били хиндуистки, а 25% — християнки; като има предвид, че бедността и маргинализацията увеличават уязвимостта на момичетата;

В. като има предвид, че пакистанското правителство наскоро предложи национална рамка за прекратяване на практиката на детските бракове, насочена към засилване на защитата на малолетните и непълнолетните лица; като има предвид, че в

някои провинции беше прието законодателство срещу браковете в детска възраст, с което минималната възраст за сключване на брак се повишава на 18 години, но това законодателство не се прилага;

Г. като има предвид, че християните — най-голямата религиозна общност в света — са сред най-тежко преследваните религиозни общности в Пакистан, както се вижда от случая с Мария Шахбаз;

Д. като има предвид, че случаят на Мария Шахбаз е емблематичен за по-широки нарушения на правата на човека, пред които са изправени малцинствата в Пакистан, включително произволно задържане, насилствени изчезвания, тормоз на журналисти и гражданското общество и злоупотреба със законите за богохулството, борбата с тероризма и киберпрестъпността;

1. решително осъжда отвличането, насилственото приемане на исляма, брака в детска възраст и решението по делото на Мария Шахбаз, както и подобни случаи на малтретиране на непълнолетни момичета от религиозни малцинства в Пакистан;

2. призовава пакистанското правителство да гарантира, че всички случаи, свързани с малолетни и непълнолетни лица или твърдения за упражнена принуда, се разследват по прозрачен и независим начин, и да гарантира ефективното наказателно преследване на извършителите и безопасното връщане на отвлечените момичета в домовете им;

3. призовава пакистанските органи да гарантират незабавната защита на Мария Шахбаз, да ѝ предоставят достъп до правно представителство, независима психологическа подкрепа и до нейното семейство, както и да извършат задълбочен, прозрачен и безпристрастен преглед на нейния случай, като зачитат изцяло справедливия процес и висшия интерес на детето и позволяват на организациите за защита на правата на човека да наблюдават независимо нейното положение;

4. решително осъжда системното преследване на християни в Пакистан и подчертава, че отвличането, насилствената смяна на вярата и брака в детска възраст на Мария Шахбаз трябва да се разглеждат в по-широкия контекст на дискриминацията, насилието и сплашването, пред които е изправена християнската общност в страната; изисква Пакистан да отмени своите закони за богохулството и да прекрати преследването на християни и други религиозни малцинства;

5. настоятелно призовава пакистанската съдебна система да отстоява принципите на правовата държава и да гарантира, че всички производства с участието на момичета от малцинствата се провеждат без външен натиск, сплашване или принуда; подчертава необходимостта от структурирано изграждане на

капацитет в това отношение в рамките на съдебната система;

6. приветства законодателните стъпки, предприети в някои провинции срещу браковете в детска възраст, и настоятелно призовава Пакистан да приеме и приложи изцяло националната рамка за прекратяване на практиката на браковете в детска възраст и да въведе и приложи провинциалното законодателство; призовава другите провинции да приемат и прилагат еквивалентно законодателство;

7. насърчава Пакистан да създаде национален механизъм за разглеждане на жалби от семейства на отвлечени момичета или момичета от малцинствата, които са били принудени със сила да приемат чужда вяра, и призовава за всеобхватна подкрепа за жертвите, включително безопасни подслони, правна помощ, психологическа подкрепа и програми за реинтеграция; призовава за справяне с първопричините за принудителните бракове и смяната на вярата, включително неравенството между половете, бедността, социалното изключване и дискриминация въз основа на принадлежността към дадена каста, социален пол или религия, както и за целенасочени мерки за защита на момичетата от малцинствата, които са изправени пред дискриминация, като се обърне специално внимание на достъпа до образование и социална закрила;

8. призовава ЕС и държавите членки систематично да повдигат въпроса за случаите на принудителна смяна на вярата и принудителни бракове и защитата на религиозните и други малцинства, политически опоненти, журналисти, гражданското общество и защитници на правата на човека и активисти в двустранните диалози с Пакистан, включително в рамките на мониторинга на Общата схема от преференции плюс (ОСП+); припомня, че неефективното изпълнение на ангажиментите в областта на правата на човека, включително по отношение на правата на жените и децата, следва да доведе до отнемане на статута на Пакистан по ОСП +;

9. възлага на своя председател да предаде настоящата резолюция съответно на Съвета и на Комисията, както и на върховния представител/заместник-председател и на правителството и парламента на Пакистан.